

Stiklað á stóru um ritgerðasmíð

- Forsíða** ætti alltaf að vera á ritgerð. Þar á að koma fram titill ritgerðar, nafn höfundar, dagsetning, nafn kennara, námskeiðs og skóla. Eftir því sem við á.
- Efnisyfirlit** er gott að hafa á löngum ritgerðum. Gæta þess að blaðsíðutal sé á ritgerðinni og að það stemmi við efnisyfirlitið.
- Hver kafli á að hafa **fyrirsögn**.
 - Inngangur**, eða eitthvert annað frumlegt nafn. Í inngangi kynnið þið efnið, fjallið um það á almennum nótum, byrjið vítt en þrengið síðan umfjöllunina og setjið fram efnisyfirlit eða rannsóknarspurningu. Efnisyfirlit á að ná utan um allt sem er í ritgerðinni. Hún er eins konar leiðarvísir í gegnum ritgerðina.
 - Meginmálið** á að hafa lýsandi fyrirsögn, svo og undirkaflar ef þeir eru. Aldrei nota *Meginmál* sem fyrirsögn. Hér setjið þið saman það sem þið ætlið að fjalla um í ritgerðinni. Setjið saman efnið í **efnisgreinar** þar sem fjallað er um eina hugmynd/efni og tengið efnisgreinarnar saman þar til þið hafið gert ritgerðarefninu skil.
 - Lokaorð/Að lokum/Niðurstöður**. Eftir því sem við á, eða eitthvað frumlegt. Þetta er allt saman sköpun og þá gildir að vera frumlegur í hugsun. Hér komið þið með niðurstöðu úr því sem var fjallað um, tengið við innganginn og spyrjið ykkur hvort þið hafið gert það sem þið sögðust ætla að gera í inngangi.
- Fyrsta línan í hverjum kafla á að byrja út í spássú. Síðan eiga greinaskilin að vera inndregin. Þá ýtir maður á „enter“ og einu sinni á „tab“ takkann (örvatakkinn efst vinstra megin) í nýrri línu.

Svona eru inndregin greinaskil.
- Það er best að hafa 1 ½ línubil á ritgerðinni og nota 12 punkta letur (Times New Roman eða eitthvað svipað) þetta er svona eins konar „ríkisregla“.
- Tilvitnanir:**
 - Óbeinar tilvitnanir eru notaðar þegar við viljum stytta textann, þá er hugmynd tekinn frá öðrum og sögð með okkar eigin orðum. Sett inn í ritgerðina á viðeigandi stað og vísað til heimildar. Óbeinar tilvitnanir eiga ekki að vera innan gæsalappa né skáletraðar, þær eiga að vera beint framhald á megintextanum.
 - Beinar tilvitnanir eru notaðar þegar orðalagið skiptir máli af einhverjum ásæðum. Þá er textinn tekinn orð- og stafréttur upp úr heimildinni. Ef hann verður styttri en 3 línur í textanum þá höfum við hann innan gæsalappa (íslenskar gæsalappir eru „svona“ eins og 99 niðri og 66 uppi, aldrei bil, hvorki á undan né á eftir þeim, sama gildir um sviga). Ef textinn verður lengri en 3 línur þá er hann dreginn inn báðum megin, línubilið haft einfalt og letrið minnkað um einn punkt.

Þetta þýðir að um beina tilvitnun sé að ræða. Ekki nota gæsalappir (nema þær séu í frumtexta að sjálfsögðu) og ekki

skáletur. (Þegar þið notið þessa „fíðusa“ *skáletur*, „gæsalappir“ eða eitthvað annað þá er reglan sú að nota bara einn fíðus í einu).¹

7. Tilvísanir. Vísa til heimildarinnar sem tilvitnunin er tekin úr. Til eru margs konar kerfi, en algengast er að nota þessar tvær aðferðir.

a. **Neðanmálgreinar** (footnote) farið í References og Insert endnote, tölvan sér um að þetta fari á réttan stað. Þar á að koma: Nafn höfundar.

Ártal:blaðsíðutal Jón Jónsson. 2011:37

b. **Svigakerfi** þá koma sömu upplýsingar í sviga á eftir tilvitnuninni (Jón Jónsson. 2011:37)

Það er mismunandi eftir fræðigreinum hvor aðferðin er notuð, það þarf að fara eftir fyrirmælum hvers kennara um það, passa að rugla þeim ekki saman, alltaf að gæta samræmis. Það sem á að koma fram í tilvísun er: Nafn höfundar. Ártal útgáfunnar. Blaðsíðutal. Ekkert annað, hvort sem þetta er sett í sviga eða á eftir tilvitnun.

Í *Hagnýtum skrifum og Handbók um ritun og frágang* (og fleiri bókum) er hægt að finna svör við öllum spurningum.

8. Heimildaskrá á alltaf að vera ef vísað er til heimilda. Þar gilda þær reglur að:

a. Höfundum er raðað í stafrófsröð

b. Ef höfundur er erlendur þá á eftirnafnið að koma fyrst.

c. Hafa skal tvöfalt bil á milli heimilda

d. Ef heimildin er lengri en ein lína þá skal draga seinni línuna inn (einu sinni tab). Eins og í greinaskilunum.

9. Titlar. Allir titlar skulu ætíð vera skáletraðir, bæði inni í ritgerðinni og í heimildaskrá.

10. Heimildaskrá

Halldór Laxness. 1999. *Salka Valka*. Vaka-Helgafell, Reykjavík.

Íslendingasögur. Ártal. Sá sem annaðist útgáfuna. Forlag, staður.

Margrét Tryggvadóttir. 1999. „Setið í kjöltunni.“ *Raddir barnabókanna*. Silja Aðalsteinsdóttir valdi greinar og skrifaði formála. Mál og menning, Reykjavík

Snorri Sturluson. 1998. *Edda Snorra Sturlusonar. Gylfaginning og Frásagnarkafar Skáldskaparmála*. Gunnar Skarphéðinsson bjó til prentunar. Iðnú, Reykjavík.

Þórbergur Þórðarson. 1976. *Íslenzkur aðall*. Mál og menning, Reykjavík.

¹ Halldór Laxness 2004:89